

РЕШЕНИЕ

№ 2425

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **610** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Ц. В. Й. с ЕГН [ЕГН] против Решение от 29.12.2020 г., постановено по АНД № 8443/2020 г. по описа на Софийски районен съд, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-008080/29.05.2020 г. на Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ за налагане на административно наказание глоба в размер на 50.00лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се сочи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът твърди, че в АУАН и НП нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, не са подробно описани; фактическата обстановка е неясна и описана крайно лаконично. Жалбоподателят счита, че от събраните пред въззивния съд доказателства не се установява по несъмнен начин вмененото му нарушение, поради което то следва да се счита за недоказано. Твърди се неправилно приложение на материалния закон, тъй като съдът е приел, че са налице достатъчно доказателства за извършеното нарушение, осланяйки се единствено на АУАН и НП, а в тежест на административнонаказващия орган е да докаже наличието на всички обстоятелства,

описани в АУАН и НП, послужили за основание за налагане на санкциите. Касаторът счита, че не е достатъчно съдът да се позовава само на редовно съставен АУАН от свидетеля - актосъставител, за да се считат за достоверни описанията в акта обстоятелства, вкл. и вината за твърдяното нарушение, поради което намира, че преценката на съда е извършена при спорни обстоятелства, за установяване на които въззиваемата страна не е ангажирала достатъчно доказателства. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение, както и на НП.

Касаторът не се явява и не се представлява в открито съдебно заседание.

Ответната страна не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на жалбата и потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XIX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, доводите на страните и заключението на прокурора от СГП, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол пред СРС е наказателно постановление № 20-4332-008080/29.05.2020 г. на Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора са наложени административни наказания, както следва: 1. „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 137а, ал.1 от ЗДВП, на основание чл. 183, ал.4, т.7, пр. 1 от ЗДВП; 2. „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл.100, ал.1, т. 1 от ЗДВП, на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр. 1, 2 от ЗДВП и „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 186, ал.7 от ЗДВП, на основание чл. 185 от ЗДВП.

От фактическа страна СРС е приел следните установявания на административно-наказващия орган - че на 12.05.2020 г. около 20:13ч в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], Й. управлявал лек автомобил "Фолксваген Голф" с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на Р. Ц. Й., като: 1. по време на движение не използва обезопасителен колан, с който е оборудван автомобилът; 2. не носи и не представлява свидетелство за управление на МПС от съответната категория (СУМПС) и контролен талон към СУПМПС и 3. не е изпълнил задълженията си в срок и управлява МПС с наложено наказание глоба с фиш, незаплатена в срока за доброволно плащане. По отношение на тези констатации срещу водача на МПС е съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено оспореното пред въззивния съд наказателно постановление.

За да потвърди НП по отношение на нарушението по чл. 137а, ал. 1 от ЗДВП, СРС се мотивира с неговата формална и материална законосъобразност. Въз основа на събраните по делото доказателства намира за безспорно установено, че жалбоподателят Й. е извършил вмененото му административно нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДВП, за което му е наложена санкция от категорията на абсолютно определените, неподлежаща на индивидуализация, респективно на изменение от съда. За нарушението по чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДВП обжалваното НП е счетено за законосъобразно от съда, тъй като е преценено, че не е налице идентитет между

отразеното в акта и НП, което е нарушило право на защита на лицето. СРС приема за незаконосъобразно и НП, в частта за извършеното нарушение по чл. 186, ал.7 от ЗДВП, като излага, че в случая двата акта не съдържат описание на извършеното нарушение, в нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал.1 от ЗАНН.

Решението в потвърждаващата НП част е постановено в съответствие с приложимия материален закон.

Административнонаказателната отговорност на Ц. Й. по т. 1 от НП е ангажирана за нарушение на чл. 137а, ал. 1, предл.1 от ЗДВП, предвиждащ задължение за водачите на МПС от категории М1, М2, М3 и №1, №2 и №3, когато са в движение да използван обезопасителните колани, с които МПС са оборудвани. Това нарушение, както правилно е приел СРС, е описано ясно и безпротиворечиво, по идентичен начин в АУАН и в НП.

С оглед изложеното касационният състав намира, че обжалваното НП относно нарушението по т. 1 е изрядно от формална страна, включително и с посочването, че управляваното от касатора МПС - лек автомобил, е оборудвано с обезопасителен колан. Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на проведеното административнонаказателно производство, които да са довели или обективно да могат да доведат до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, респективно до отмяна на НП на това основание.

Настоящият състав на съда споделя фактическите и правни изводи, до които е достигнал районният съд. Направените в АУАН констатации, както и тези в издаденото въз основа на него НП не са опровергани от доказателствата по делото, напротив, потвърждават се от показанията на свидетеля П., които са непротиворечиви и кореспондиращи с приобщените по делото писмени доказателства. Районният съд е изложил подробни и ясни мотиви, споделяни напълно от настоящата инстанция. По отношение на установеното неползване на обезопасителен колан по време на движение нито пред въззивната, нито пред касационната инстанция се твърди, респ. се представят доказателства, че са налице обстоятелства, изключващи приложението на чл. 137а, ал. 1, предл. 1 от ЗДВП по отношение на водача на МПС - напр. категория на МПС, непопадаща сред изчерпателно изброените в горната разпоредба или такива, посочени в, ал. 2 на чл. 137а от ЗДВП.

Настоящата инстанция намира, че процесният АУАН е редовно съставен, поради което следва да намери приложение презумпцията, въведена в чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, според която редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, още повече, че констатациите в АУАН се потвърждават от показанията на актосъставителя.

Наложената глоба - в размер на 50 /петдесет/ лева, е фиксирана по размер в разпоредбата на чл. 183, ал. 4 /т. е. без минимален и максимален размер/ и поради това не следва да се обсъжда въпросът за неправилна индивидуализация на наложеното наказание, извършена от наказващия орган, а и по делото няма данни, които да дават основание случаят да се характеризира като маловажен.

При извършената касационна проверка не се установяват основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, постановено при правилно приложение на материалния закон, преценявайки всички събрани в хода на производството доказателства, без да игнорира или анализира превратно което и да е от тях.

Изложеното води до извода, че обжалваното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.12.2020 година на Софийски районен съд постановено по АНД № 8443 по описа за 2020 година.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.